

εἰς πάσας σχεδὸν τὰς οἰκίας « βιβλιοθήκας καλῶς κατηρτισμέναις ἐκ βιβλίων γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν καὶ ἐκ πολλῶν ἐκδόσεων τῶν κλασικῶν Ἑλλήνων ὥστε ὁ ξένος εὗρισκε παρ' αὐτοῖς βοήθειαν φιλολογικῆς, τὰς ὁποίας δυσκόλως θὰ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ » (1).

Ὅ,τι λοιπὸν εἶχον οἱ Ἑλληνόβλαχοι ἐν κειρῷ δουλείας καὶ σκότους, δὲν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σήμερον οἱ προοδευτάντες καὶ ἀναπτυχθέντες Ἕλληνες. Ὡραία τιθέντι πρὸς τὸν ὅριον, ἐν αἷς σπουδαῖον καὶ κοινωφελὲς πόνημα δὲν εὗρισκει συνδρομητάς!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Μετὰ ἐνιαυσίαν καὶ ἐπέκεινα διακοπὴν, ἀνερχόμεν τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου (Τεύχος Γ'—ΙΒ'). Περιέχει δὲ, πλὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν ἐν περιλήψει ἀναγνωσμάτων, ἀξιολόγους ἱστορικές, φιλολογικές, ἀρχαιολογικές καὶ τοπογραφικές πραγματείας, τιμῶσας τοὺς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν πόλεων ὁμογενεῖς καὶ δεικνύουσας ὅτι ἀνεγεννήθη καὶ ἐκεῖ ὁ ἔρος τῶν γραμμάτων, καὶ ὅτι καὶ ἐκεῖ ἔχουσιν αἱ Μοῦσαι ἐπιτηδεύουσι θεράποντας. Προσαγορεύομεν λοιπὸν ἐκ καρδίας τὸ συνάδελφον σύγγραμμα καὶ εὐχόμεθα νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μικρὸν, καθόσον τὴν διακοπὴν εἰχομεν θεωρήσει ἑθνικὴν ζημίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ «Η ΕΛΛΑΣ.» Γνωστὸν ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδίδετο ἑλληνιστί τε καὶ γαλλιστί, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Κερκύρᾳ εἴτα δὲ ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς, ἡ Ἑλλάς ἐπιγραφομένη, πρῶτον συντάκτην ἔχουσα τὸν Κ. Π. Α. Βράτταν. Τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἡ ἐκδοσις, διακοπεῖσα ἐπὶ τινὰς μῆνας, ἐπαναλαμβάνεται σήμερον κατὰ τὴν ἀπὸ 8 τοῦ μεσοῦντος ἀγγελίαν. Ἀναγγέλλοντες δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν, δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι πρόθυμος καὶ δραστήρια ἔσεται ἡ ὑποστήριξις τῶν ὁμογενῶν κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις, ὅτε ἡμῶν μὲν τὰ αἰσθήματα παραγνῶριζόμενα καὶ συκοφαντούμενα, ἔχουσιν ἀ-

νάγκην εὐγλώττου διεσπληνέως, τῆς δὲ πατρίδος τὰ συμφέροντα ἐνθέρμου ὑπερασπιστοῦ. Ἡ Ἑλλάς ἀπεδείχθη καὶ πρὸς τὰ δύο καταλληλοτάτη.

ΝΕΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ. Ἀνεκαλύφθησαν κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἀστεροσκοπείου τέσσαρες νέοι ἀλλοιωτοὶ ἀστέρες, ἐξ ἐκείνων δηλαδή, ὧν τὸ φῶς περιοδικῶς μειοῦται καὶ πάλιν αὐξάνει. Τριῶν αὐτῶν ἡ περίοδος παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ Κ. Σμίτ, ὅτι εἶναι τοῦ μὲν ἡμέραι 4, 5, τοῦ δὲ 6, 9, καὶ τοῦ τρίτου 7, 8. Παρατηρήθη πρὸς τοὺτοις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἀνακαλυφθεὶς τῇ 1 Μαΐου 1866 ἐν τῷ ἀστερισμῷ Στεφάνῳ νέος ἀστὴρ, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος μετὰ τὴν ἐμφάνισιν εἶχε σμικρυνθῆ μέχρι τοῦ δεκάτου, ἤρχισε πάλιν ν' αὐξάνη, ὥστε τῇ 23 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἦτο ὁγδόου μεγέθους.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ 597 συν. λαδ. αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Ἀστραχάν. — Ἀστρα — Χάν.

Γυνὴ γυναικὸς οὐδὲν διαφέρει.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἰς μάχας ἢ εἰς ἐορτάς ἢ ἄλλας συναθροίσεις,
Ἄν θέλῃς, ὀχλαγωγικὰς, εἰσθὲ νὰ μ' ἀπαρτήσης.
Δὲν θέλεις; δυσπαρασχετεῖς εἰς θορυβώδεις πράξεις;
Ἀλλὰ καί τι εὐφρόσυρον δόξασαι νὰ παράξῃς
Ἀπὸ ἐμὲ τὴν ὀχληράν καὶ ὅλως συρφετώδη.
Δάδε τὰ δύο πρῶτά μου, κ' ἔχεις ἄνθη εὐώδη.
Τὸ τρίτον δὲ καὶ ἑσχατὸν μικρὸν στοιχεῖον εἶμαι,
Καὶ περὶ τὴν ἐσχατιάν τῶν ἀδελφῶν μου κεῖμαι.

Κ. Π. Υ.

(1) Voyage dans la Grèce, 1820, τόμ. Β'. σελ. 176.

ΓΡΙΦΟΣ.

